

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÜPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PENTEKEN.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Égész évre 8 korona. Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
— Egyes szám ára 16 fillér. —
Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Felelős szerkesztő:
Dr. Essény Béla.
Kiadó tulajdonos:
Glattstein Adolf.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,
raklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.
A lap szellemi részére vonatkozó minden
közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Kérem a nagyérdemű közönséghez!

A salgótarjáni magy. kir. posta és távir-
da hivatal altiszti és szolgálja személyzete a
tisztikar és a hivatali főnök támogatása mel-
lett a „Postás otthon és internátus” alapja
javára 1911. évi február hó 11-én a „Vadász-
szálloda” nagytermében táncmulatságot ren-
dez, mely csak úgy sikerülhet, hogyha a n.
érdemű közönség pártolja a helybeli postás
személyzetet s úgy erkölcsileg mint anyagi-
lag előmozdítja a sikert, s a jótékonykezé-
lre való tekintettel nagy számban részt vesz a
postás mulatságon.

Salgótarjánban a postás személyzet ed-
dig még soha nem rendezett semmiféle tánc-
mulatságot, ez idén is már későn fogtunk
hozzá a szervezéshez, az óriási karácsonyi és
újévi forgalom miatt a nagy munka követt-
kezében a személyzet kimerült, táncmulat-
ság előkészítéséhez egyáltalában nem ért rá
most pedig a mikor az élite fényes hálok le-
zajlanak, nincs sok reményünk arra, hogy a
mi jótékonycélu táncmulatságunk sikerüljön,
elsősorban gyűjtésre gondoltunk, hogy gyűj-
tés által gyarapítsuk a „Postás otthon és in-
ternátus” alapját.

Tekintettel arra, hogy a gyűjtés sok be-
lyen ellenszenves, tekintettel arra, hogy a
nagyobb városok postásai egymásután ren-
dezik a „Postás otthon és internátus” javára

a mulatságokat, a melyek a legfényesebben
sikerülnek, gondoltunk arra, hogy fényes tisz-
ti bál előkészítéséhez már alig van időnk s
ezért az altiszti és szolgálja személyzet óriási
lelkességére való tekintettel elhatároztuk,
hogy támogatjuk az altiszti és szolgálja sze-
mélyzet által rendezendő táncmulatságot, mert
reméljük, hogy így módon biztosítjuk az er-
kölcsei sikert és az anyagi siker pedig nagy
lesz.

Az itteni posta, távir- és távbeszélő
hivatalnál a szolgálat igen nehéz, a legerő-
sebb posták éjjel érkeznek, hogy a posta-
küldemények már reggel 8 órakor a nagyér-
demű közönség kezébe jussanak, úgy a
tisztikar, mint az altiszti és a szolgálja személyzet
már hajnalban 5 órakor kezdli terhes szol-
gálatát, a kiszabott napi munkaidőt, a tisztikar
és szolgálja személyzet minden egyes tagja té-
len nyáron minden nap a nagyérdemű köz-
önség érdekében több órával pótolja, lehe-
tőlenségnek tartja a személyzetet, hogy amikor
a „Postás otthon és internátus” felépítéséről
van szó, hogy a nagyérdemű közönség rokon-
szene a postások iránt meg ne nyilatkozzék.

Minden városban sikerülnek a postás
mulatságok, a postások évlizedeken át nem
alkalmatlankodtak semmiféle kéréssel, hanem
iparkodtak és dolgoztak a nagyérdemű köz-
önség meglegedésére, az előkészítés a
postásoknál oly nagy, hogy már régen-régen
elfelejtette a nagyközönség, hogy valamikor

volt goromba r. és is a világon.

Az itteni hivatal személyzete kö-
lönösen előkény, panasza évek óta nem
merült fel úgy a tisztikar személyzetet, mint a
levélhordókat a nagyérdemű közönség kívá-
lóan szereti, ezért mint a királyi hivatal ve-
zetője azon kéréssel járlok a nagyérdemű
közönséghez, méltóztassék a postások jóté-
konycélu mulatságát támogatni, és becses
megjelenésükkel bennünket megörvendeztetni
aki pedig véletlenül távol marad az megne fe-
ledkezzék a „Postás otthon és internátus”-ról.

Jelszavunk, hogy a jegyeket előre elad-
juk, mert föltétlenül akarjuk biztosítani az
erkölcsei és anyagi sikert és mert azt akarjuk
hogy minden postás mulasson azon a nagy
napon és ne legyen kénytelen egy sem a
pénztárnál sokáig ülni s ezáltal is a mulat-
ságra szánt időt megrövidíteni, azt tartjuk,
hogyha a jegyeket eladjuk az esetleges felöl-
fizetések és kegyes adományok már addigra
ugyan befolyának.

Éljen a nagyérdemű közönség!
Salgótarján, 1911. január 10.

Mély tisztelettel
KEMÉNY JÁNOS, postafőnök.

A nők és az otthon.*

(Folyt. és vége.)

A Németországban megindult szociális
tevékenység méltán irányt szab minden felé.
*) Budapesti Hírlap cikke a Nők -rövebbetérti Ligája estélyén.

A Szécsényi Hírlap eredeti tárcája.

A szűzhavon.

Írta: dr. Török József.

Csodálatosan szép téli éjszaka. A hold
most bukkan ki a felhők mögül. A hó tün-
dériesen csillog a holdfényben.

Rettentő csend. Nem hallatszik semmi,
csak a hó ropogása a lábam alatt.

Virág sehol, elhervadt, elhullott mind-
mind. Vándormadarak, fűrkek elköltöztek.
Csak a vakító fehérség mindenfelé.

Csendesen haladok az erdőszélen. Mint-
ha süppedő, puha bársony-szőnyegen lép-
delnék.

Már régóta várom a szűzhóhullást. Sok-
szor eszembe öllöt, hogy egyszer megfigye-
lem, hogy mit művel egy nyulfiú egy ten-
ger hosszú téli éjszakán. A sarkában nem
lehetek, de így szűzhóhulláskor lehet olvasni
a nyomaimból.

A Cseresben régóta tudtam egy nyul-
vackot. Sokszor vettem már magát ki onnan
nyul, megpróbáltam hát: van-e benne most?

A vén farkaskergető flintát a vállamra
vettem és ballagtam ki a Cseres alján.

Könnyen eligazodtam: egy derékban ketté-
törtél cserfa mellett egy vízmosásban volt a
vacok.

A lélekzetemet is visszafojtva közelíték
feléje. Dejszen közelíthettem volna én ahhoz
akár trombitászóval, tudj isten. hányadik
határban nyargalászik már ő kelme. Se haj-
lyg is jó. Vagy tán még így jobb? Majd el-
beszél nekem a szűzhó, hogy hol csatan-
goltál.

Kezdjük el a nyomozást.

A mit legelőször megállapítok, az, hogy
mikor felkelt, nem kergette senki. Jószántá-
ból jött elő: éhes volt. A vacok körül ta-
piskálások nyomai. Már pedig, ha kergeti
valaki, mindjárt galoppba vágja magát. Bi-
zonyosan egy jól szundított délután és a
gyomra ébresztette fel. Szeméből dörzsol-
gette az almot, adig tapiskált. 6—7 lépésre
a vacoktól csalóka ugrások. Ugra-bugrál,
ide-oda, Nyulszakós: a nyomot vesztí el,
ezzel a vacok előtt.

Aztán megindult szép csendesen. Alig
ugrott 2—3 lábnyi hosszút. Így megy vagy
hatvan lépésre. Egyszer csak kinyulnak
nyomok, de mindössze vagy tíz ugráson
keresztül. Megállt. Farát lenyomta a hóba,

figyelt. Az ág recscent vagy egy csomó hó
esett le a fáról: attól ijedhetett meg. De
mikor látta, hogy nincs haj semmi, nyulsi-
vébe visszatért a bátorság. Semmi nesz:
ment hát tovább. Csak apró lépésekben,
mint előbb.

Most egy vén cserfához vezetnek a nyo-
mok. A fa körül sok összevissza nyom. Úgy
látszik, a gyomra érdekeltte. A mohos kérget
rághatta, mert kéregdarabok heverésznek a
friss havon. De a vidám falatozás rövid
ideig tarthatott, mert a nyomok újra egy
méternyire esnek egymástól és mindjobban
haladnak a sűrűbe.

A hold most már tündériesen világít.
Szinte nevet rám a pufók képe, mint valami
vén kanonok. Mintba mondaná: Min töröd
a fejed, gonosz csont? Behurkolódom a
felhő köpönyegembe, egy felhővel eltakarom
az arcomat aztán nincs tovább a mese! De
messze voltak a felhők, nem válthatta be a
fenyegetését.

Ahítatos csend volt minden felé. Csak
egy bagoly síró szavát ringatta felém a szél.

Menstem tovább a nyomok után. Egy
kis gödör következett. Úgy látszik, át akarta
ugrani. De nem sikerült. Visszapottyant az

felvilágosodott társadalom hasonló törekvései számára.

A Magyar Nők Szövetkezeti Ligájának törekvése szintén oda irányul, hogy a szociális bajokon orvosolja, az életet kellemesebbé igyekezzék varázsolni. A Liga nem rendelkezik erre a célra hatalmas eszközökkel. Egyetlen erő áll rendelkezésére; a nő magasabb hivatásérzete. Ligánk a háztartás keretében, az élelmiszerek bevásárlása körül felmerült bajokon úgy tud segíteni, hogyha hogyha tagjait megismerve, a szövetkezeti intézmények üdvös voltát, vásárlásaikat szövetkezeti boltokban eszközlik. Hogy a szövetkezeti bolt az önszolgálat milyen hasznos szervezete s hogy a tagok milyen előnyös feltételekhez jutnak itt, ezt igazába véve Magyarországon csak most kezdjük megérteni. Mi még a kezdet nehézségével küzdünk, mert a gyakorlati élet a legszébb elvekhez is igen nehezen és lassan alkalmazkodik. A szövetkezés eszméjét mindenütt diadalmasnak látjuk, ha széjjeltekintünk.

Minkünk tulajdonképpen csak most kezdünk kipróbálni az élet a szövetkezeti eszméit. Életképessége, s gyakorlati haszna csak akkor értékesülhet igazán, ha a női gondosság is partfogójává szegődik. A szövetkezeti cél akkor válik kézzelfoghatóvá, az eszme csak akkor ölt testet, mikor abba a boltba, melyet egy szövetkezet nyit, a háziasszony mint vásárló belep. És ha mi nők, kik a vásárlást háztartásunk számára végezzük, nem partoljuk a boltot, közönységyünkön megőrlik a legeszményesebb törekvés is.

Az az igyekezet, melyet a Liga az otthoni élet javítására fordít, tagadhatatlan, hogy a nő megnyerése nélkül szintén csak üres önjajlás marad. Célul tűzte ki, hogy minden társadalmi osztálykülömbőség nélkül a nő hivatásérzete kiképzésére törekszik és megadja a nőnek azt a tudást, mely társadalmi és családi rendeltetésének tökéletes betöltésére képesíti. E célból előadásokat is rendez az alsóbb osztály bevonásával, ahol barátságos és mulató keretben a háztartás, a gyermeknevelés, a betegápoló

keretében vágó ismereteket igyekeznek népszerűsíteni. Mindenek előtt való feladata pedig, hogy a családi otthon szeretetteljes ápolására buzdítson. Nagy segítségére van ebben a nőnek veleszületett esztétikai érzése is, mellyel a legegyszerűbb otthont is barátságossá tudja varázsolni.

Egy ügyes kéz által elhelyezett néhány jelentéktelen tárgy a lakásba, egy csinosan díszített ablak már kedélyessé teszi a legegyszerűbb környezetet. Örömmel üdvözöljük azt a mozgalmat, mely ujabbban a fővárosban az ablakoknak virággal való díszítése körül megindult Angliában a nők szövetkezeti ligája pályadíjat tűzött ki az ilyen ablakdíszítésre. Minél egyszerűbb eszközökkel csinosat teremteni: ez a valódi életművészet.

Aki nem költött sok pénzt lakása csinosítására, annak meg kell elégednie a gyáripari torzszőlőivel. Már pedig egy egyszerű tulipános láda kedves ismerősünkké válhat és örömmel gondolunk rá évek múltán is, mert összhangot keletl lelkünkben, de fázva nézzük a götstyilúnak csufolt tákolmányt, nem válik az bizalmas, meghitt barátunkká soha.

Kedvezőtleneink nálunk a városi lakásvizonyok is. Vajmi nehéz kellemes otthonokat varázsolni azokban a kaszárnyákban, melyeknek lakói fölött uszoraszellem örökdió. Foglalkoznunk kell tehát az otthonoknak a szerénykedés nyomonlászó hatalma alól való felszabadításával is, mert ez nem csupán pénzkérdés, de egyáltalán mérhető jelentőségű társadalmi feladat. És nem kétfelm, hogy ha a Liga a lakáskérdés orvoslása érdekében munkába lép, s mozgalmat indít meg: olyan feladathoz járul hozzá, mely méltó legjobbjaink figyelmére.

A Liga céljait kitűzheti magának a nő, anélkül, hogy ellenkezésbe jönné női hivatásával. Gyönyörűbb érvényesülési teret, mint amelyet az otthon megvédésében talál, számára semmi magasabb tudomány nyújtani nem tud.

Egy angol eredetű közmondás a tűz helyi mindentartósságát ezzel a pár szóval fejezi

ki: az én házam az én váram. Ennél a mondásnál nagyobb horderejű igazságot és ideálisabb valót egy kötetnyi írással sem lehetne kifejezni. Ebben a gyönyörű eszmében, amely itt kifejezésre jut, minden szociális bajunkra megtalálhatjuk megtalálhatjuk az orvoslást. Nem túlzás az, mikor az otthonnak ily nagy és fontos szerepet tulajdonítunk a társadalmi berendezkedésben, mert ha megfigyeljük, azt látjuk, hogy amely nemzetnél a családi élet bensősége és szentsége erős alapon áll, az a nemzet boldogul és hatalmasodik, ahol pedig a családi élet ereje meglazult, az széthull, mert nincs meg benne az összetartásnak szent igyekezte. Tagadhatatlan, hogy az otthon melege épen olyan döntő befolyással van az egyének fejlődésére, mint a növények életére a nap-sugár, vagy a talaj műveltsége. Az otthon fogalma minden szepet és jót felkarol, amiért egyáltalában élni érdemes.

Szeresd az otthonodat s szeretni fogod a hazát, melyben ezt az otthont megtalárod. Így képelem én a hazaszeretetet is és nem a fanatikus felhevülésben, melyben a pillanat gerjedelme a döntő s melyben egy álproféta addig' honcol, míg kisérti, hogy ez nem létező hazug szuggesztívó. Próbálja elvitatni a hazaszeretet szent érzelmét ez a minden népet és jót tagadó álproféta az olyan embertől, aki boldog és elégedett létezésében. Épen úgy meddő igyekezet marad ez, mint anogyan terméketlen talajra hullanak a társadalom rendjelt felzavarni, meghontani törekvő igék is, az olyan embertől, ki büszkén vallja magáénak otthontát. A nyugodt élet békés individummá tesz feltétlenül is ilyen egyénekből alakulhat csak helyes irányban fejlődő öntudatos művelt társadalom.

Elvitázhatatlan mindenképpen az otthon-kultusz nemesítő hatása és így annál sajnosabbban kell tapasztalunk azt, hogy nálunk az otthon szerete nem áll a régi szilárd alapon, mindinkább lazul, és nem é a köz-tudathoz az a büszke lelket felemelő gondolat: az én házam az én váram és hogy az otthon mindenek fölött való erősségünk.

árokba. Meghentergett a hóban, de nem sokáig gondolkozhatott a kis baleset felett, némsokáig torulgethette a havat magáról, mert újra vágatába kezd. Csak be, be az erdő közepébe.

Egyforma hosszú nyomok 6—700 lépésen keresztül. Sehol semmi változatosság. Olyan az egyenlő távolság a nyomok között, mintha indszellér mérte volna ki.

Egy kidőlt, reves mocsárfa következik. Vastag lévén a dereka, ezt ő a nyuleszével is belátta, meg élt is a gyanuperrel, hogy úgy jár, mint előbb, meg se kísérelte az ugrást, hanem megkerülte a fát a löve felé és vágatott tovább. Megint egy árok. Gondolta: ennek jobban nekiszaladok és át leszek rajta. De bizony rosszul okoskodott. Belepottyanit nyakig: újra havas lett a bunda.

De alig ugrik még egyet kettőt, hirtelen bekanyarodnak a nyomok. Eddig tisztán kivehető volt a négy lábának a nyoma. Eddig ez volt látható:

De most már ez:
Míntha három lábón menne. Nagy le-

hetett a riadalom. Mikor már ilyenek a nyomok és hozzá ölesek ugrik, akkor már közel az ellenség. Nem is kellett soká követnem, mikor ilyen nyomokat vettem észre, közvetlen a nyulnyomok mellett:

Ilyen szép sorban a kutyafélék nyoma következik. Az első halláb nyomába lép a hátsó halláb, az első jobb láb nyomába a hátsó jobbláb. S mikor láttam, hogy itt-ott a nyomok be vannak seperve, könnyű volt kitalálnom, hogy a róka koma sepergette nyomait a lompos farkával.

Itt-ott még az orra helye is látszik, a mit a hóba üdögette. Néhol meg szécsapta a havat, hogy rá ne akadjon az utána szaglászó kopó.

Megkezdődött a hajsza. Át fűskén, árkon, vizmosáson, horókabokron, csipkebokron. A róka mindenütt a nyomában. Most egy kicsit lejt a hegy. Itt-ott bukfencezős nyomai.

De a róka nem látit. Egyenletes nyoma mindenütt ott vannak a nyulé mellett, néha összekeveredve vele.

Nemsokáig vágatnak már így. Egy helyen — közel a kis csurgóhoz — összevissza-

taposások a hóban: nyulnyom, rókanyom összekeveredve. Kivehető tisztán, hogy itt volt az ötközet. Itt forgatták egymást, vagy inkább csak a róka a nyulat. Tanította a kállai kettősre.

Valóságos csatátér volt ez. Véres a hó. De mit látok?! Nyulnyomokat jobbra, rókanyomokat balra. Még peoig alig mennek egy pár lépésre a rókanyomok, míg a nyulnyomok elvisznek messzire. Csak nem a róka retirált?! Nem ám. Hanem vagy öt-hat lépésre istentelen nagy, olyan menybe-balagó parasztszizmák nyomai a hóban ez kergette szét a két harcsit. Lehajlok egészen a földre, gyufát gyújtok, mert a hold nem tudott a fák gallyain át bevilágítani s vizsgálom a nyomokat. Ugyan nem a vén fráter, az öreg Bertók Gábor csizmája nyoma-e? Mikor kifelé ballagtam a falun át, találkoztam a vén betyárral, csizmát vitt haza a karján Bada Petertől, nagyon hunyorgatott rám ugyan nem ő baktatott-e ki, hogy engem a puskával meglátott? De biz ő, lát ki volna más?! Isten uccse ő! Ott a föld a talpán, a mit most vetett rá Bada. Meg az a mind a két lábán jobbra taposott csizmasarok! De gyerünk tovább!

Ezt tapasztalva, önként arra a következtetésre jutunk, hogy nálunk az otthonlanság a kufforrása a legtöbb társadalmi nyavalyának. És bár ilyenformán az orvoslás egyenesen a nőről remélhető, mégis sok esetben azt látni, hogy a nő lelkét lenyűgöző rahságot lát az otthon ápolásában és tiltakozóan csörgetve szomordnak és igazságtalannak vélt rablánczait, mindenáron kifele gravitál. Pedig tévesztett dolog, ha a nő intelligenciájának minden erejével nem fordul a tűzhely felé, noha a családi élet volna érvényesülésének legfőbb színtere. Csak ósdi írásokban olvasunk ma már a régi nagyszonyokról, kiknek otthonuk, családjuk volt első és utolsó gondolatuk is. Igaz, hogy glóriás nagyanyáink idejében nem született meg még a feminizmus, de e helyett volt sokkal több meleg családi tűzhely és sokkal több elégedett boldog asszony.

Biztos feltevés az is, hogy nagyrészt a magas igények rontották meg az otthon derűjét. A mi társadalmi életünknek egyik igen káros következményekkel járó kinövése a vagyoni viszonyokkal arányban nem álló költelező, nagyoló életmód mely a legszerűebb tűzhelyet sem kíméli meg. Már pedig az otthon nyugalmát és meglégedettségét csak az a jézán felfogás alapozhatja meg, mely például németország polgári osztályát oly erőssé és nagyvá tette, hogy tudniillik minden család elsősorban önmagának éljen és nem a világ kedvéért. Nálunk a családi élet benső nyugalmát legtöbbször az a szinte törvényté vált szokás zavarja meg, hogy becsülhetli kötelességüknek tartják igen sokan otthon meglakartítani, amit mások szemeláttára könnyedén kiadnak. Mondhatnánk, hogy nagyrészt a nagyolós csatornáján át ömlik el az otthon jóléte és nyugalma. A Magyar Nők Szövetkezeti Ligája tehát igen hasznos célt szolgál akkor, mi-

kor összejövetelein és egyáltalában hatáskörében mindenütt egyszerű, házas érenyeket ápol és terjeszt.

Tisztelt halgatóság! Egyelőre ezekben ismertette a Liga eszmekörét, annak a reménynek adok kifejezést, hogy érdeklődésükben hasznos támaszt fog találni a mi törekvésünk, mely szerény eszközökkel ugyan, de szép és emberies feladatokat tűzött maga elé.

HIREK.

Kinevezés. Örömmel vettük a hírt, hogy Dr. Hanzély Lászlót, városunk születését, járásunk közkedvelt szolgabíróját a „Hadik huszárezred” hadnagyává kinevezték.

Előleptetés. A m. kir. földmívelésügyi miniszter Décsi Alfréd járásunk közkedveltségnek örvendő állatorvosát, a IX. fizetési osztályba nevezte ki.

Vármegyei választások. Nógrád-vármegye igazoló választmány f. hó 20-án báró Buttler Ervin elnöklele alatt elésezett és tárgyalta a decemberi megyebizottsági választásokat. A megtámadott szecsenyi körben a vizsgálat elrendeltetik s ezzel Baross Árpád főszolgabíró bizatik meg. A felsőzelli körben tartott választás elleni fellebbezés elutasított. Rimóci körben Vancsó Béla bizatik meg a vizsgálatl. Ezen határozatok ellen az állandó bíráló választmányhoz fellebbezni lehet.

A nógrád-honti önszegélyző es temetkezési egyesület f. hó 22-én délelőtt 10 és fél órák Balassagyarmaton Mészáros Kálmán ipolyásztói körjegyző elnöklele alatt tartotta alakuló közgyűlését. A közgyűlés jegyzőkönyvét Foglár Géza ny. szecsenyi főjegyző vezette és Droszt Arthúr városmiskolai körjegyző, valamint Stéger István a szecsenyi takarékpénztár főkönyvelője hitelesítették.

Az alakuló közgyűlésen az eredeti alapszabálytervezetet a belügyminiszterium által kívánt értelemben módosították. Az egyesület ügyészét Dr. Paczola Zoltán bgyarmati ügyvédet, a felügyelő bizottság tagjait

Moldoványi Istvánt az ipolyági takarékpénztár főkönyvelőjét, Czilczér Manót a bgyarmati takaréks és hitelintézet r. t. főkönyvelőjét, Stéger Istvánt a szecsenyi takarékpénztár főkönyvelőjét, Barok Ármint a honimegyei néphank főkönyvelőjét és Szkladányi Károlyt az ipolyági takarékpénztár titkáráját, — ügyvezető igazgatóul Tokay Lajost a Nógrádi és Honti Híradó felelős szerkesztőjét és főkönyvelőül Foglár Géza ny. szecsenyi főjegyzőt választották.

Mivel az alapszabályok a belügyminiszterium által kívánt módon dolgoztatták át, az egyesület már a mai nappal megkezdte működését.

Tagja lehet olyan Nógrád és Honimegyei munkaképes férfi és nő, ki 24-ik életévét be töltötte, de 55 évesnél nem idősebb és kinek veszélyesebb szervi baja nincs. Orvosi vizsgálat nem szükséges, de a vezetőség a tagfelvételt minden indokolás nélkül visszautasíthatja.

Beiratási díj egyszer s mindenkorra 5 korona, mely összeg a tagsági igazolvány átvétele alkalmával fizetendő. Tagdíj hetenként előre fizetendő egy korona, — mely tagdíj fizetés a tag haláláig, de legtovább 520 hélig az az 10 évig tart.

A tagok munkaképességük esetére rendkívüli segélyt, jogutódai a tag elhalálozása esetén már 15 heti díj befizetése után is 500 korona temetési segélyt és 14 éves kort meg nem haladott árvaik neveltetési segélyeket a rendelkezésre álló alaphoz mérten csupán a közgyűlés utalványozhatja, az 500 koronás temetkezési segélyek azonban a haláleset igazolása alkalmával azonnal folyósíthatnak.

A helépmi szándékozók a nógrád-honti önszegélyző es temetkezési egyesület igazgatóságánál Balassagyarmaton jelentkezhetnek, ahol a helépéshez szükséges nyomtatványokat és felvilágosításokat is megkaphatják. Minden tag postatakarékpenztári check könyvecskét kap és így tagdíjait a postatakarékpenztárla tartozik fizetni.

Eljegyzés Horváth Antal szecsenyi polgártársunk fia, Horváth István, f. hó 21-én váltott jegyet Dóra Annuska kisasszonynyal, Szegeden.

SZERKESZTŐI ÖZENETEK.

H. E. A rabbi ügyre vonatkozó nyilatkozat későn érkezett, csak jövő számunkba fogjuk közölni. Kívánt lenyomatot fővárosi lapoknak közlés végett megküldtök.

Házilállataink köztenyvezését előmozdítani célzó intézkedések ismertetére. A m. kir. földmívelésügyi miniszter ur. Ó nagyméltósága, az előző évekhez hasonlóan a jövő évben is tetemes anyagi segéllyel óhajlja házilállataink köztenyvezését előmozdítani illetve támogatni.

A segéllynyújtás abból áll, hogy a m. kir. gazdasági felügyelők a himevesebb tenyészetelekből a mindentekintetben megfelelő apaállatokat megvásárolják s azokat a községeknek három fél éves kamatmentes részlettörlesztésre, egy évi ingyen hitosztítás s még azonfelül bizonyos százalék árengedmény mellett kiosztják. Az árengedmény százalékának nagyságát, a gazdasági felügyelőség az egyes községek anyagi viszonyainak mérlegelése után méltányosan állapítja meg.

Kérvenyező községek feljogosíthatnak a felügyelőség által megjelölt tenyészetelekből maguknak a tenyész apaállatot kiválasztani, sőt ők maguk is kereshetnek maguknak igényeiknek megfelelő apaállatokat, amelyek azonban csakis a felügyelőség előzetes megismerése s jóváhagyása után vétetnek meg.

Tenyész apaállatok iránti kérvények a Nagyméltóságú földmívelésügyi miniszter urhoz címezve s egy koronás bélyeggel ellátva a m. kir. gazdasági felügyelőséghez Balassagyarmatra köldendő.

A szarvasmarha, sertés és juh tenyész-állatokon kívül, fajbaromfiak (orpington, plymuth, magyar kendermagos, bronz pulyka, emdeni lud, pekingi kacsa) is osztatnak ki

A csizmanyomok a róka felé tartanak. Inkább egy róka, mint egy tapsifüles: ezt már az öregnek nem kell mondani. És le is durrantotta. Alig hatvan lépésre ott a véres hó Rókanyom csak odavezetett de ottan el nem.

Ha már így van, hol lehet ő? Mi lett a nyulat?

Visszamentem a csatatérre és baktattam tovább a nyul nyomán. Elaprózódnak a nyomok nagyon ki lehetett fátadva. De újra elnyulnak a puskadurranás lehetett az oka.

Már magam is kivoltam fátadva. Alig vonszoltam a lábamat. Nekidültem eny fána. A puskát a lábamhoz eresztettem. Belebámultam a levegőbe. Bámultam a csillagos eget.

A hófelhő utolsó foszlányai is elsiettek a kék égről. A csillagok mind kigyultak. Ugy sorakoztak egymás mellé a hoid körül, mint apró szolgálattelvő apródok. Az ég arany kavicsáccsal beszórt országútja pedig olyan csendes, kihalt volt, hogy szinte vártam, hogy mikor robnognak már elő Csaba vitézei.

A mint így szövdögetem-fonogatom gondolatimat egyenletes, halk ropogást hallók a havon: tipi, topi, tip, top. Ez nyul! Fordulok csendesen arra, hát a nyuszi vágat egyenesen felém. A fa árnyékot vet reám, így a puskát vállamhoz emelhettem a nélkül hogy ő észrevett volna. De a ravasz felhuzása megijeszthette: két lábra állt, figyelt, a mi épen elég volt . . .

A puszka eldurrant.

Veszett káromkodás zaja hallatszlik az erdőből:

— Hej azt a fűzfán fűtyörésző rézanyagyalatt annak a két szemuel két kékkel felszerelt öregapát legluincuatabb nnoájának . . . Hej, azt a fűzfán fűtyögő . . .

Hatszorosan ver vissza minden szót a hegyoldal.

— Csakhogy egyszer a kezem között vagy, hitőfacifrázó! Ha egyet lépsz, lelőlek! Halberdó!

Azonnal ráismertem az öreg Bertók hangjára. Valami vadorzónak gondolt a vén senkiházi.

Csörlet felém ész nélkül. (A rókát letette egy fa tövébe).

Egy vén csernél megáll, mintha egyet gondolna és szemügyre vesz, nyakát nyújtogatja jobbra-balra, hogy hogyan látna jobban, végre rám ismer:

— É, é, hát a fiatal ur az? Hol veszi itt magát az ur? (Mintha nem látott volna a faluban puskával!)

Elszontyolodva folytatja:

— Mán csak tesszen megengennyi azokér a csunya szavakér, de nem az ifiurat gondoltam. Vadorzák járnak, azokra hittem. De egyszerre csak felderül az arca.

— Hát esett-e valami, uracsám? Esett hion! Ott rugja már a hivat la!

— Adjon neki egy tarkózt, öreg, aztán ballagunk haza, mert idestova kivirrad.

Ez a tapsifüles szomorú nótája.

cserébe, — illetve a közönséges baromfi napi piaci árának lefizetése ellenében. — Fajbaromfiak iránti kérvények május hó végéig a Gazdasági felügyelőséghez küldendők be.

Az állattenyésztéssel kapcsolatban a közlegelők jó karban tartása, ahol legelő nincs ilyenek létesítése, avagy örökáron való vásárlása az 1908. t.-cz. értelmében állami támogatás mellett keresztül vihető.

A gazdasági felügyelőségek által kiosztott bírák, az átvétel napjától egy évi időtartamra, az államkincstár terhére, ellenben a községek javára, mindennemű elhullás és kényszervágás esetére biztosítottak.

81—911. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A szécsényi kir. járásbíróóság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy a szécsényi takarékpénztár végrehajtónak Bucsu György végrehajtást szenvedő elleni 240 K. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében a szécsényi kir. bíróság területén lévő a szécsényi 1383 sz. tkvi. A I. 1. 8. 9. sorsz. ingatlanokra 1320 K. az 1733 sz. tkvi. A 1. sorsz. szőlőidőnek B 23. a. részére 781 K. és ugyanezen szőlőnek B 22. a. részére 781 kor.-ban ezennel megállapított kikiáltási árban az arverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan 1911 évi február hó 21-ik napjának délelőtt 10 órákor ezen kir. bíróság tkvi. tárában (földszint 7 sz. ajtó) megállapított kikiáltási ár kétharmad részén alól eladatni nem fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 —-át készpénzben vagy az 1881. LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy a hánatpénznek az 1881 LX. tcz. 170. §-a értelmében a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szécsényben, 1911. jan. hó 7.

A szécsényi kir. járásbíróóság mint tkvi. hatóság **Szenthe**, s. k. kir. jbiró.

A kiadmány hiteletül

Perényi, kir. tkvvezető.

821 — 910. sz.

Arverési hirdetmény.

Atulit bir. vjtó az 1881. LX. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szécsényi kir. járásbíróóságnak 1910 évi Sp. 1472 és 4172 számú végzése következtében dr. Szenes Alfréd ügyvéd által képviselt Schlesinger A. fia cég és Klein Henrik javára 401 K. 05 f. 61 K. 14 fill. s jár. erejéig 1910 évi október hó 11-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 963 K.-ra becsült következő ingóságok u. m.: butorak, 1 cimbalom és 1 varrógép nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróóság 1910-ik évi V. 3724 számú végzése folytán 235 K. 5 fill. hátr. tőkekövetelés ennek 1910 évi júni. hó 1 napjától járó 5% kamatai eddig összesen 51 kor. 8 fillérben hátr. Klein Henrik követelése 41 K. 14 fill. ennek 1910 júni 21-től 5% kamata és 43 kor. 20 fill. költség bíróság már megállapított és 5 kor. 40 fill. árverés kifizetési díj költségek erejéig Nógrádludányban leendő megtartására 1911 évi február hó 16-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingók az 1881 LX. t.-cz. 107 és 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legfőbbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna ezen árverés az 1908 évi XLI. t.-c. 20 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1911 jan. hó 20-án.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.**Meghívó****A Szécsényi Népbank Reszv.-társaság**

1911. évi február hó 12-ik napján, délelőtt 10 órákor, Szécsényben a városháza tanácstermében tartandó

V. évi rendes közgyűlésére.

A közgyűlés tárgyal:

1. Igazgatósági jelentés előterjesztés és tárgyalása.
2. Felügyelő-bizottsági jelentés előterjesztése és ennek alapján a felm. megadása.
3. Az 1910. évi nyereség felosztása.
4. Az alapszabályok 1. 3. 4. 9. 12. 19. 20. 43. 46. 48. 50. 54. 57. 60. 62. 64. 68. 69. és 79 §-ainak módosítása.
5. Alapszabályszerűleg beadott indítványok tárgyalása.

Szécsény, 1911. január hó 17-én.

A Szécsényi Népbank Reszvénytársaság igazgatósága.

Az eredeti zárszámadások délelőtt 9 és 12 órák közt a közgyűlés napjára az intézet helyiségében megtekinthetők

Egy használt önfűtős fürdő-kád,
egy darab ülő-kád eladó!
Ugyanott egy különbejáratu bútorozott-szoba kiadó!
Stern Dezső, bádognál
SZÉCSÉNYBEN, (Malom utca.)

Glattstein Adolf, Szécsény

könyvnyomda, könyv- és papirkereskedés
M. kir. dohány- és szivararuda

Ajánlja dúsan felszerelt raktárát író-, rajz-, irodai- és iskolai felszerelésekben. — Könyvnyomdai munkák jutányos áron készülnek.

Üzlet megnyitás!

Tisztelettel értesitem nagyérdemű közönséget, hogy
Szécsényben, az **Otsenás-féle házban** (Rakóczi-ut. 44. szám alatt.)

gazdasági- és varrógép-üzletet nyitottam.

Raktárom tartom: az összes gyártmányu gazdasági-gépet és bármily rendszerű varrógépet, melyeket **ugy készpénzért, mint kényelmes reszletre is** belehet szerezni.

Becsés pártfogásért esedezik mely tisz ele tel

Glausius Béla, gazdasági és varrógépkereskedő
Szécsényben (Nógrádm.)